

Sygn. akt II KK 95/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Ewa Oziębła

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Barbary Nowińskiej,
w sprawie **R. H.**

skazanego z art. 284 § 3 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 25 września 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,
od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 12 listopada 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 12 listopada 2012r. postępowanie karne o czyn z art. 284 § 3 k.k., prowadzone przeciwko R. H., zostało warunkowo

umorzone na okres roku próby. Ponadto wobec oskarżonego zostało zasądzone świadczenie pieniężne.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 20 listopada 2012r.

Kasację od tego wyroku, po wcześniejszym wystąpieniu sędziego zasiadającego w składzie rozpoznającym sprawę, na niekorzyść R. H., wniósł Prokurator Generalny. Orzeczeniu temu zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, to jest art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko R. H., pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, w sytuacji gdy wymieniony oskarżony był już wcześniej karany za umyślne przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację Prokuratora Generalnego należało uznać za w pełni zasadną. Termin do uwzględnienia kasacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego, wskazany w art. 524 § 3 k.p.k., został zachowany. W sprawie nie wystąpiły również wyjątki określone w art. 536 k.p.k., skutkujące rozpoznaniem kasacji z przekroczeniem granic zaskarżenia.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k., jedną z przesłanek, dającą możliwość zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania, jest jego wcześniejsza niekaralność za przestępstwo umyślne. Mimo że skazany nie figurował w dniu 23 lipca 2012 r. w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego (k. 24), to jednak jego zapewnienie złożone podczas przesłuchania w dniu 6 września 2012 r. o uprzedniej karalności „za inne przestępstwo” (k. 41v) obligowało Sąd Rejonowy w B. do dokładnego sprawdzenia tej okoliczności. Tego sąd ten zaniechał, co w jakimś stopniu było usprawiedliwione, niemniej doprowadziło to do nieujawnienia w trakcie niniejszego postępowania, że R. H. wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 6 czerwca 2012 r., który uprawomocnił się w dniu 14 czerwca 2012 r., został skazany za przestępstwo umyślne z art. 271 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby (k. 66). Tym samym

zarzut kasacyjny okazał się w pełni zasadny i Sąd Najwyższy wydał, zgodnie z żądaniem skarżącego, orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Rejonowy w B. winien uniknąć uchybień będących podstawą uwzględnienia niniejszej skargi. W szczególności pamiętać należy, że w chwili obecnej warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego nie jest możliwe.